

சிவபெயர்

அமரர்
தரு. பொன்னுச்சாம் கணேசுபிள்ளை

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

02.12.2009

சமர்ப்பணம்

குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய் திகழ்ந்து
அன்பாலும் பண்பாலும் உயர்ந்துநின்று
வறுமையிலும் செம்மையாய் எம்மை
ஆளாக்கி வளர்த்து நல்வழி நடாத்தி
இன்று வானுறையும் தெய்வமாகிவிட்ட
எமது அன்புத் தெய்வத்தின் பொன்னடிகளில்
காணிக்கையாக இம்மலரினை
சமர்ப்பணமாக்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

அன்னை
மடியில்

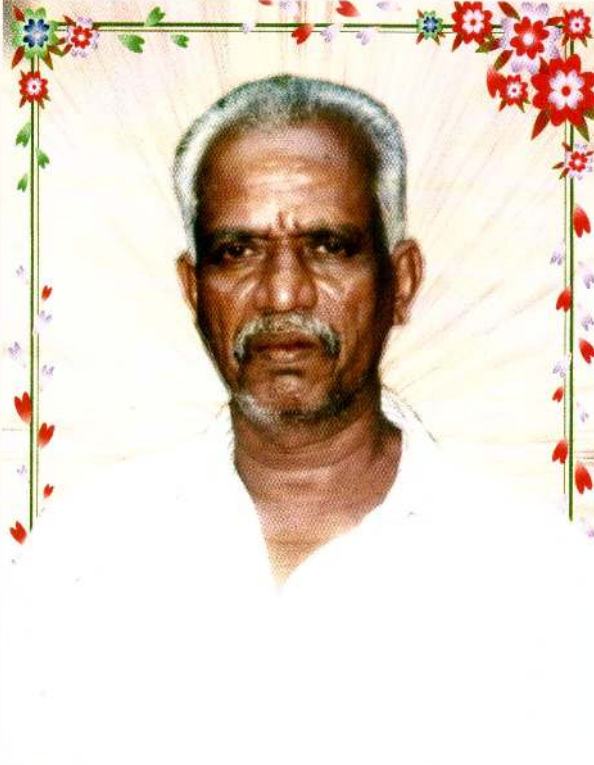
01

06

1946

காலனவன்
பிடியில்

02

11

2009

அமரர். திரு. பொன்னுச்சாமி கணேசபிள்ளை

திதி வெண்பா

இணுவில் தனிலுதித்த சீராளன் பொன்னுச்சாமி
மகன் பேர் கணேசபிள்ளை பெரும்புகழோன் - விரோதி
ஆண்டு இரண்டாயிரத்து ஒன்பது ஐப்பசி பௌர்ணமி
திதியில் இறைவன் அரும்பதம் சேர்ந்திட்டானே.

உ.
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயகர் காப்பு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்
கோலம் செய் துங்கக் கரிமுகத்துத் - தூ
மணியே நீயெனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

தேவாரம்

அப்பன்நீ யம்மைநீ யையனும்நீ
யன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொருளும்நீ
யொருகுல முஞ்சுற்றமு மோருரும்நீ
துயப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ
துணையா யென்னெஞ்சந் தூறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்நீ யிம்மணினீ யிம்முத்தும்நீ
யிறைவன்நீ யேறூர்ந்த செல்வம்நீயே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
 வேறணி புவன போகமே யோக
 வெள்ளமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா
 அம்பொன் செய் அம்பலத் தரசே
 ஏறணி கொடியெம் ஈசனே உன்னை
 தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

திருப்பல்லாண்டு

கீருந் திருவும் பொலியச்
 சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரும் உலகுந் கழற
 உளறி உமைமண வாளனுக்காட்
 பாரும் விசம்பும் அறியும்
 பரிசநாம் பல்லாண்டு கூறுதும்மே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்
 பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
 பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
 வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
 அறவா நீ ஆடும்போதுன்
 அடியின் கீழ் இருக்க வென்றார்

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல் பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணி
 சுற்றிடும் அடியவர் புத்தியி லுறைபவ
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
 மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்பய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புர மெரி செய்த அச்சி னுறைரதம்
 அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
 அத்துய ரதுகெட சுப்பிரமணி படும்
 அப்புன மதனிடை இபமாகி
 அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கண மணமருள் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகிழ் வழாது பெய்க
 மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க
 குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
 நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி
 விளங்குக உலகமெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**அமரர் உயர் திரு. பொன்னுச்சாமி கணேசபிள்ளை
அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு**

சுற்றும் கடல் சூழும் நித்திலத் தீவாகிய இலங்கை மணித்திரு நாட்டின் மூலவளம் மிக்க மணிமுடியாக விளங்கும் யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் சைவ ஆலயங்களும் கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார் குடிகளும், சைவ ஒழுக்கம் என்பவற்றின் நிலைக்களங்களாகவும் விளங்கும் சிற்றுர் இணுவில். இதன் கிழக்குப் பகுதியில் உயர் மரபினராய் உத்தம சீராய் இறைபணி அடியாராய் வாழ்ந்த உத்தமர் அமரர் தம்பாபிள்ளை பொன்னுச்சாமி - பரமேஸ்வரர் தம்பதியினருக்கு மகனாக 1946-06-07 திகதி அன்று இப்புண்ணிய பூமியில் கணேசபிள்ளை பிறந்தார்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியினை இன்று இணுவில் மத்திய கல்லூரியாக விளங்கும் சைவ மகா ஜனக வித்தியாசாலையில் கற்று அதன் பின் இடைநிலை கல்வியினை யாழ்/ பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பயின்று வந்தார். இவருடைய உடன் பிறப்புக்களான ஆனந்தராசா, இராஜகோபால், மனோரஞ்சிததேவி, சர்வானந்தம், யோகானந்தம், மல்லிகாதேவி, ஞானசேகரம், மகேந்திரன், சுரேஸ்குமார் ஆகியோருடன் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் வியாபாரத்தில் ஆர்வம் கொண்ட இவர் தனது முத்த தமையனார் கடை வைத்திருந்த குருநாகல் கோணபத்திராவில் புகையிலை வியாபாரத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றுவரும் காலத்தில் அவருக்கு திருமணம் செய்ய பெரியோர்கள் நிச்சயித்தனர்.

இணுவிலை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அமரர் கையாபிள்ளை, சீவக்கொழுந்து தம்பதிகளின் மகளான கமலாம்பிகையை 1969-11-04ம் திகதி திருமணம் செய்து

கொண்டார். இவர்களின் இல்லறமாம் நல்லறத்தின் பயனாக கலைவாணி, கலைச்செல்வன் ஆகிய இரு பிள்ளைகளைப் பெற்று சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் தனது முத்த மகள் கலைவாணியை இணுவிலைச் சேர்ந்த பஞ்சாட்சரநாதனுக்கு (தீவக கல்விப் பனிமனை கல்விப் பணியாளராக தொழில்புரிந்த. அமரர்) அவர்களுக்கு திருணம் செய்து அதன் பேறாக கௌசீகன், காரணணன், கஜசரவணன் ஆகிய பேரப் பிள்ளைகளையும் அவருடைய மகனான கலைச்செல்வனுக்கு (பிரான்ஸ்) சீவகௌரியை மணம் முடித்து வைத்தனர். இதன் பேறாக கஸ்தூர், கௌதமன், கயல், வண்ணன், கஜீபன், கௌசீகான் ஆகிய பேரச் செல்வங்களுடன் பாசத்துடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

மேலும் தனது தொழிலான மருதனார் மடச் சந்தை வியாபாரத்தில் ஈடுபடும்போது செல்வச்சந்தி அன்னதானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறிகள் கொடுத்து அனுப்பி வந்தார். மனதில் நின்மதியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்ந்து வந்தார்.

‘பிறப்பவர் எல்லோரும் இறப்பது நியதி’ என்ற கூற்றிற்கிணங்க காலன் அவரை அழைப்பதற்காக கொடிய நோயிற்கு ஆளாக்கி தாய், மனைவி, பிள்ளைகள், பேரப் பிள்ளைகள், சகோதரர், உற்றார், உறவினர் கலங்கி அழ இவ் உலகை விட்டு 02-11-2009 திங்கட்கிழமை பகல் 12.00 மணியளவில் பெளர்ணமித் திதியில் இறையடி சேர்ந்தார். இவரின் ஆத்ம சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

- சாந்தி -

காசியப்பர் அருளிய
ஸ்ரீ விநாயகர் கவசம்
(ராகம் - நாட்டை)
கலி விருத்தம்

அற்புதக் கணபதி யமல போற்றியே
தற்பர சண்முக சாமி போற்றியே

வளர்ச்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
யளவுபடா வதிகவசவுந் தரதேக
மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
விளறறெந் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க.

கவின் வளரு மதரங்கச முகர் காக்க
தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சபகங் கிரீசைசுதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தங் காக்க
அவீர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்
செஞ்செவி பாசபாணி காக்க
அவீர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
சீயைச்சீந்தி தார்த்தர் காக்க.

காமரூபு முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்ககளங் கணேசர் காக்க
வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் காக்க
சன்காக்க விதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க.

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
பிண்டடத்தைப் பாவ நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாபூ டணர்தாங் காக்க
தக்கசூயந் தன்னைவக் கிருணுண்டர்
காக்கசக னத்தை யல்லல்
உக்ககண பன்காக்க வுருமைமயங்
களமுர்த்தி யுவந்து காக்க.

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
பதமேக தந்தர் காக்க
வாழ்கரங்கப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
முன்னைய வணங்கு வார்நோய்
ஆழ்தரச்செய் யாசாபூ ரகர்காக்க
விரல்பகும் வத்தர் காக்க
கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
கிழக்கின்று புத்தீசர் காக்க.

அக்கினியிற் சீத்தீசர் காக்கவுமா
புத்திரர் தென்திசை காக்க
மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க
விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்

திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
 என்காக்க திகழு தீசீ
 தக்கநதி பன்காக்க வடகிழக்கு
 லீசநந் தனரே காக்க.

கெதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
 வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
 கதர்பூத முறுவே தாள
 மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த் திறத்தால்
 வரந்துயரு முடிவிலாத
 வேகமுறு பீணிபலவும் விலக்குபுபா
 சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க.

மதினானந் தவந்தான மானமொளி
 புகழ்குலம்வண் சரீர முற்றும்
 பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
 மனைவியமைந்தர் பயினட் பாதிக்
 கதியாவுந் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
 ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க.

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
 யாதியெலாம் வீகடர் காக்க
 என்றிவ்வா றிகுதனைமுக் காலமுமோ
 திடினும்பா லிடையு றொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவரர்கா ளறிமின்கள்
 யாரொருவ ரோதி னாலு
 மன்றவாங் கவர்தேகம் பீணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும்.

உ
ஓம் சரவணபவ

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்ய

அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதி(து) ஓங்கும்
நிடையுங் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி சுவசந் தனை

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலனைக் காக்கவென் றவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக

சிகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சத்தியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசரவணபவ வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யானும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசுமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரெண் டிலங்க
விரைந் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாரும்
நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புகுவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆற்றிக் திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
பல்புஷணமும் பதக்கமும் தரித்த
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நாவும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழகுடைய திருவயி றந்தியும்

தவண்ட மருங்கில் கூடரொளிப் பட்தும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இரு தொடையழுகும் இணைமுழந் தானும்
 திருவடி யதனில் சீலம் பொலிமுழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரர
 ரிரிர ரிரிர ரிரிர ரிர
 குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்தனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரம்மகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோத னென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென்றெண்ணும்
 என்தலை வைத்தன் இணையடி காக்க
 என்னயிர்க்கு யிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு வீழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதீர்வேலி ரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விரிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க

கன்ன மிரண்டும் கதீர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரி களிர்ண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை மிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதீர்வேல் காக்க
ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
கைகளி ரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை மிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை மிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழுதும் எனை எதீர்வேல் காக்க
அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்தில் சாமத்தில் எதீர்வேல் காக்க

தாமதம் நீக்கிச் சதர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் பழக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் ஷதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்தன்ப சேனையும்
எல்லிவம் இருட்டிவம் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழந் தோடிட
ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்தூடன்
மனையில் புகைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
காசம் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதும்அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
கால தாதாளனைக் கண்டால் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டு டலறி மதிகெட்டு டோடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் ிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு சூப்பகை சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோட
தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்தய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதில் இறங்க
ஒளிப்பும் கூளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
கூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிந்தி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தான் சிலந்தி
பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரேழு லகழம் எனக்கு றவாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா

மண்ணாள ரசகும் மகிழ்ந்து றவாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே சையொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதீர்வே லவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதீர்கா மத்தறை கதீர்வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
ஆவினை குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தில் மாமலை யுறும் செங்கல்வ ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலான் கலைமகள் நன்றாய்
எந்நா இருக்க யானுனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினை பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன் அருளாக
அன்புடன் ரட்சித் தன்னமும் சொன்னமும்
மெத்த மெத்தாக வேலா யுகனார்
சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பு தன்கடன்
பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்த னென்மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்ச மென்றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துட னானும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகி
கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் தனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுநூக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
அட்ட திக்கு உள்ளோர டங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திரும்
நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளுந் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடிசைய
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியால்க் காண வெருண்டிரும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்

நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந் தெனதுள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்து ணவாகச்
கூரபத் மாவைத் துணிந்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்த முதனித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினிலி ருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்துத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி
உயர்கிர் ககை சபைக்கோர் அரசே
மயில்நட மீடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந்தளை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகலியாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏசன் அநேசன் இறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவீவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவீவார் ஓங்குவீக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நிற்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீராப் பெருந்திறைநம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நன்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் பூழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லா நின்ற இத்தாவரசங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைந்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெஞ்ஞான மாகி மிளிகின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப்பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்

போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய்ச் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார்சிந்தனையுள் தேஹாறி நின்ற
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வீணையேன் தன்னை
மறைந்திட முடியா மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்தெங்கும் புழு அழுக்கு முடி
மலஞ்சோறும் உண்பது வாயிற் குடிசை
மலங்கப் புலனைந்தம் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்தான் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சடரே
தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சீவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்தப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
பேராத நின்ற பெருங்கருணைப் பேராரே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதர் உள்ளத்து ஓளிக்கும் ஓளியானே

நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் தன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே தன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
சுர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட ஏந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம் கருத்தின்
நோக்கரியே நோக்கே நணுக்கரிய நண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஓளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர்ஓளியாய் சொல்லாத நண் உணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாய்
தேற்றனே தேற்றத் தெளியே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டுஇங்கு வந்து விணைப்பிறவி சாராமே
கள்ள முலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும்நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ப்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓளவையர் அருளிய வீநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன் அரை ஞாணம் பூந்தகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறம் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசெந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்டநீல மேனியும்
நான்ற வாயு நாலிரு புயமும்
முன்று கண்ணு மும்மதச்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநால் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த கற்பகக் களிநே
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாய் பீறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைத் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளத்தனில் புகுந்து
குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிகு பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந் தெனக் கருளிக்

கோடாயுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையி் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிகள் ஓடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு முன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்கிசை நிலையும்
பேறா நிறத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
கடையிற் கழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
குண்டலி யதனில் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
முலாதாரத்தின் முண்டெழு கணலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதர்முக கூக்கமும
எண்முகமாக இனிதெனக் கருளி

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனைப் படுத்திக்
கருத்தினி் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனைக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டுக் கொன்றிடமென்ன
அருள் தரும் ஆனந்தக் தழுத்தினன் செவியில்
எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவுக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பா லாய்க்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துக்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக! விநாயக! வீரையுல் சரணே!

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வार्கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி போய்
வீதியாய்க் கேட்டலுமே விம்மலிம்ம மெய்ம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே

ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் கிராப்பகல்நாம்

பேசும்போ நெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ இவையுஞ் சீலவோ விளையாடி
ஏசு மிட மீதோ விண்ணோர்க் ளேத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சீவலோகன் தில்லைச்சிற நம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெரிரெழுத்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழாடிமீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநஜின் அன்புடைமை எல்லோ மறியோமோ

சித்தம் அழகியோர் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்

ஓள்நித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்ற வமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசந்துள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
ஓல மிடினு முணராய் உணராய்க்காண்
ஏலக்குழவி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசை பகராய் இன்னம் புலர்த்தினறோ
வானே நிலவே பிறவே அறிவரியான்
தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
உனனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சீலவோ பலவமரர்

உன்னற் கரியா னொருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சீவனென்றே வாய்திற்பாய்

தென்னா என்னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்

சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

கோழி சீலம்பச் சீலம்புங் குருகெங்கும்

ஏழி லியம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறே
உஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடலோர் எம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்ப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து

சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்

என்ன குறைவு மீலோமேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ்ச் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப்பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆர் அயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பர்சேலோர் எம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரமுல்போற்
 செய்யா, வெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டில்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்ல முய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவிக் துயர்கெட நாமார்த்தாடும்
 தீர்த்தனற் நிலைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன் இவ்வானுங் குவலயமும் எல்லோரும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்ப
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி யிஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலராய் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார் வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கல்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

காதோர் குழையாடப் பைம்புண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆகி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதக் திறம்பாடி யாடேலோர் எம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சீத்தங் களிசூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்
 பணியாள்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சீலம்பிற் சீலம்பித் திருப்புருவும்
 என்னச் சீலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன் சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 ஏங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்க
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்த கார்சுரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமுழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொள்சேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பொருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம் கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேறற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிவென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிகள்
 போற்றி யெல்லா வுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி யெல்லா வுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரீகம்
 போற்றியாம் உய்ய ஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிந் ராடேலோர் எம்பாவாய்.

திருவிளக்கு வழிபாடு

அகவல்

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடன்பிறப்பே
ஜோதி மணி விளக்கே சீதேவி பொன்மணியே
அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே
காந்தி விளக்கே காமாட்சித் தாயாரே
பசும்பொன் விளக்கு வைத்துப் பஞ்சுத் திரிபோட்டுக்
குளம்போல எண்ணெய் விட்டுக் கோலமுடன்

ஏற்றி வைத்தேன்

ஏற்றினேன் நெய்விளக்கு எந்தன் குடிவிளங்க
வைத்தேன் திருவிளக்கு மாளிகையும் தான் விளங்க
மாளிகையில் சோதியுள்ள மாதாவைக் கண்டு

மகிழ்தேன் யான்

மாங்கல்யப் பிச்சை மடிப்பிச்சை தாரும்மா
சந்தானப் பிச்சையுடன் தனங்களும் தாரும் அம்மா
பெட்டி நிறையப் பூஷணங்கள் தாரும் அம்மா
பட்டி நிறையப் பால் பசுவைத் தாரும் அம்மா
கொட்டகை நிறையக் குதிரைகளைத் தாரும் அம்மா
புகழுடம்பைத் தாரும் அம்மா பக்கத்தில் நில்லுமம்மா
அல்லும் பகலும் என்றன் அண்டையில் நில்லுமம்மா

திருவிளக்கு நமஸ்காரம்

சேவித்து எழுந்திருந்தேன் தேவி வடிவங் கண்டேன்
வச்சிரக் கிரீடம் கண்டேன் வைநீரிய மேனி கண்டேன்
முத்துக்கொண்டை கண்டேன் முழுப்பச்சை மாலை

கண்டேன்

சவுரி முடி கண்டேன் தாழை மடல் சூடக் கண்டேன்
பின்னழகு கண்டேன் பிறைபோல் நெற்றி கண்டேன்
சாந்துடன் நெற்றி கண்டேன் தாயார் வடிவம் கண்டேன்

கமலத் திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப் பொட்டுக் கண்டேன்
மார்பில் பதக்கம் மின்ன மாலை அசையைக் கண்டேன்
கை வளையல் கலகலெனைக் கணையாழி மின்னக் கண்டேன்

தங்க ஓட்டியாணம் தகதகென ஜொலிக்கக் கண்டேன்
காலிற் சிலம்பு கண்டேன் காலாழி பீலி கண்டேன்
மங்கள நாயகியை மனங்குளிரக் கண்டு மகிழ்ந்த

அடியான் நான்

அன்னையே அருந்துணையே அருகிருந்து காருமம்மா
வந்த வினை அகற்றி மகா பாக்கியம் தாரும் அம்மா
தாயாரே உன்றன் தாளடியில் சரணம் என்றேன்
மாதாவே உன்றன் மலரடியில் நான் பணிந்தேன்.

சகலாகலாவல்லிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நின் பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொ
லோசக மேழு மளித்
தண்டா ஹறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.
2. நாதும் பொருட்சுவை சொற்கவை
தோய்த்தர நாற்கவியும்
பாதும் பணியிற் பணிக்கருள்
வாய்பங்க யாசனைத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கதைனைக் குன்றுமைப்பாற்
காடுந் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.
3. அளிக்குந் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தாரந்தன் னாகுட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பறுவற் புலவோர்
கவிமழை சீந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

4. தாக்கும் பஹுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நாற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.
4. பஞ்சப் பித்தற்கு செய்யபொற்
பாதபங்கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
நாவு மகழும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.
6. பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பஹுவலும்பான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமரையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும்வெங் காலுமன்பர்
கண்ணங் கருத்தம் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.
7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கலை
காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
கீட்டும் கலைத்தமிழ் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

8. சொல்லிற் பனமு மவதான
முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.
9. சொற்கும் பொருட்டு முயிராம்மெய்ச்ஞ்
ஞானத்தின் றோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பீடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாயே
சகல கலாவல்லியே.
10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிவன்போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
சகல கலாவல்லியே.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் போற்றி

ஓம் அஞ்சனை மைந்தா	போற்றி
ஓம் அஞ்சினை வென்றாய்	போற்றி
ஓம் சொல்லின் செல்வா	போற்றி
ஓம் வில்லின் கணையே	போற்றி
ஓம் தோத்திரப் பிரியா	போற்றி
ஓம் சாத்திரத் தலைவா	போற்றி
ஓம் சத்திய விரதா	போற்றி
ஓம் வித்தகு வீரா	போற்றி
ஓம் ஏழிசை நதியே	போற்றி
ஓம் ஆழியைக் கடந்தாய்	போற்றி
ஓம் தன்பலம் அறியாய்	போற்றி
ஓம் என்னகம் நிறைவாய்	போற்றி
ஓம் பிரமச் சரியா	போற்றி
ஓம் பரமன் சொருபா	போற்றி
ஓம் பேரறி வாளா	போற்றி
ஓம் சீருப காரா	போற்றி
ஓம் அச்சதன் துணைவா	போற்றி
ஓம் வச்சிர வடிவா	போற்றி
ஓம் பிங்கள வர்ணா	போற்றி

ஓம் மங்கள ரூபா	போற்றி
ஓம் புஜபல தீரா	போற்றி
ஓம் விஜயன் துணைவா	போற்றி
ஓம் சிரஞ்சீவியனே	போற்றி
ஓம் பரஞ்சுட ரொளியே	போற்றி
ஓம் அருணனை வென்றாய்	போற்றி
ஓம் தருண மழையே	போற்றி
ஓம் வானரச் செல்வா	போற்றி
ஓம் தீனரட் சகனே	போற்றி
ஓம் வாயுபுத் திரனே	போற்றி
ஓம் தூயரத் தினமே	போற்றி
ஓம் இலக்கவன் உயிரே	போற்றி
ஓம் கலக்கம் தீர்ப்பாய்	போற்றி
ஓம் ஜம்புலன் வென்றாய்	போற்றி
ஓம் எம்குல தேவா	போற்றி
ஓம் இராம தூதா	போற்றி
ஓம் நாமப் பிரியா	போற்றி
ஓம் மந்தமாருதே	போற்றி
ஓம் சிந்தனைச் செல்வா	போற்றி
ஓம் சஞ்சீவி ராயா	போற்றி
ஓம் பஞ்ச முகனே	போற்றி
ஓம் விகவ ரூபா	போற்றி
ஓம் விகவேஸ் வரனே	போற்றி
ஓம் ஆஞ்ச நேயா	போற்றி
ஓம் வாஞ்சை யானாய்	போற்றி
ஓம் சுகர்வ சகனே	போற்றி
ஓம் துக்கம் களைவாய்	போற்றி

ஓம் யோகனு மானே	போற்றி
ஓம் ஆகமும் அறிந்தாய்	போற்றி
ஓம் லங்கநா சனனே	போற்றி
ஓம் தங்கமே னியனே	போற்றி
ஓம் புதிரா னவனே	போற்றி
ஓம் கதியா னவனே	போற்றி
ஓம் ஆற்றல் வடிவா	போற்றி
ஓம் போற்றல் உடையாய்	போற்றி
ஓம் அறிவா லயனே	போற்றி

ஓம் நெறிகற் றவனே	போற்றி
ஓம் ஈரநெஞ் சுடையாய்	போற்றி
ஓம் நாரணன் துணையே	போற்றி
ஓம் கவிக்கலத் திலகா	போற்றி
ஓம் பவித்திர மானாய்	போற்றி
ஓம் பிங்காட் சகனே	போற்றி
ஓம் சங்கடம் தீர்ப்பாய்	போற்றி
ஓம் விண்ணில் பறந்தாய்	போற்றி
ஓம் கண்ணில் நிறைந்தாய்	போற்றி
ஓம் கேஸரி மகனே	போற்றி
ஓம் பாசீம் உடையாய்	போற்றி
ஓம் வீடணன் துணையே	போற்றி
ஓம் நாடரும் நலனே	போற்றி
ஓம் வாலுடை வரதா	போற்றி
ஓம் சீலமும் உடையாய்	போற்றி
ஓம் மாபெரும் தொண்டா	போற்றி
ஓம் தாபம் தொலைப்பாய்	போற்றி
ஓம் இராமேஷ் டகனே	போற்றி
ஓம் ஷேம மளிப்பாய்	போற்றி

ஓம் அமிதவிக் ரமனே	போற்றி
ஓம் எமையனு கிருவாய்	போற்றி
ஓம் அனிலாத் மஜனே	போற்றி

ஓம் நினைவில் உறைவாய்
 ஓம் ருத்திரப்பிரியா
 ஓம் முத்திரைப் பொன்னே
 ஓம் பல்வகேஸ் வரனே
 ஓம் கலைகற் றவனே
 ஓம் அட்சயத் துவேசா
 ஓம் சட்டென வருவாய்
 ஓம் கனிகள் உண்பாய்
 ஓம் நனிசுகம் தருவாய்
 ஓம் மஹாப லிஷ்டா
 ஓம் சகாய தேவா
 ஓம் அஹிமஹி மர்த்தனா
 ஓம் சசிவோத் தமனே
 ஓம் வராக முகனே
 ஓம் சரீர சுகனே
 ஓம் கருட முகனே

போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி

ஓம் கடிவிஷம் தீர்ப்பாய்
 ஓம் ஹயக்கி ரீவா
 ஓம் மயக்கம் தீர்ப்பாய்
 ஓம் நரசிம் மமுகா
 ஓம் நடுநிலை யருள்வாய்
 ஓம் வீர அனுமானே
 ஓம் தீரம் அருள்வாய்
 ஓம் தவப்பிர காசா
 ஓம் சிவப்பிர காசா
 ஓம் உருவில் உயிரே
 ஓம் உயிரின் உணர்வே
 ஓம் செல்வம் தருவாய்
 ஓம் அல்லல் ஒழிப்பாய்
 ஓம் விரைவில் வருவாய்
 ஓம் நிறைவைத் தருவாய்

போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி

ஓம் ஜெய ஹனுமானுகி ஜெய்!!

கோளறு திருப்பதிகம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடம்உண்டகண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிவேல் அணிந்துஎன்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம்பு இரண்டும் உடனே
ஆசறுநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

என்பொடுகொம்பொடாமை இவைமார்பிலங்க
எருதேறி ஏழையுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்குழவந்தென்
உளமே புகுந்தஅதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றோடுஏழு பதினெட்டோடு ஆறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடுநல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

உருவளர் பவளமேனி ஒளி நீறணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கள் முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாதுபூமி
திசைதெய்சமான பலவும்
அருந்நெதிநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடஆலிருந்து
மறையோதும் எங்கள்பரமன்
நதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
கொதியுறுகாலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளானபலவும்
அதிசுணம் நல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

நஞ்சணிகண்டன் எந்தை மடவாள்த னோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தென்
உளமேபு தந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியும்மின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும்நல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

வான்வரி அதளதாடை வரிகோவணத்தர்
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையொடு கொலையாணை கேழல்
கொடுநாக மோடுகாடி
ஆளரிநல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

செப்பிளமுலைநன்மங்கை ஒருபாகமாக
விடையேறும்செல்வன் அடைவார்
ஒப்பிளமதியும் அப்பும் முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
வெப்பொடுகுளிரும்வாதம் மிகையான பித்தும்
வினையானவந்து நலியா
அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடை மேலிருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றை மலர்முகூடிசந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல்ழ் இலங்கை அரையன் தனோடும்
இடராண வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல அவைநல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

பலபல வேடமாகும் பரனாரிபாகன்
பகவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமகளோடுஎருக்கு முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறை யாடுதேவர்
வருகாலமான பலவும்
அலைகடல் மேருநல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

கொத்தவர் குழலியோடு விசையற்குநல்கு
குணமாயவேட விகிர்தன்
மத்தமும்மதியுநாகம் முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
புத்தரோடு அமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மைதிடமே
அத்தகுநல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே

தேனமலர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய் பிரமாபுரத்து
மறைஞான ஞானமுனிவன்
தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரைவந்து
நலியாதவண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொன்மாலை ஒதுமை அடியார்கள்வானில்
அரசாள்வார் ஆணைநமதே.

நடராஜப் பத்து

மண்ணாதி பூ தமொடு விண்ணாதியண்டம் நீ
மறைநான்கி னடிமுடியுநீ
மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ யனலும்நீ
மண்டலமி ரண்டேழும்நீ
பெண்ணும்நீ யானும் பல்லுயிர்க் குயிருமநீ
பிறவுமநீ யொருவனீயே
பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ
பெற்றதாய் தந்தைநீயே
நண்ணுநற் பொருளும்நீ யிருளும்நீ யொளியும்நீ
நாதனாய் வந்தவனும்நீ
நவில்கின்ற கிரகங்க ளொன்பதும்நீயிந்த
நானிலந் தந்தவனும்நீ
எண்ணூரிய சீவகோடிகளீன்ற வப்பனே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
எனையீன்ற நடராஜனே

மானாட மழுவாட மதியாடப் புனலாட
மங்கைசிவ காமியாட
மாலாட நூலாட மறையாடத் திரையாட
வனசமுறை பிரமனாடக்

கோனாடவானுலகு கூட்டமெல்ல மாடக்
 குஞ்சர முகத்தனாடக்
 குண்டல மிரண்டாடத்
 தண்டைபுலியடையாயடக்
 குழந்தைமுரு கேசனாடத்
 தானாட வாடுசம் பந்தரிந் திரர்முனிவர்
 தனியட்ட பாலராடத்
 தகு தும்பை யறுகாட நந்திவா கனமாடத்
 தாளநெறி மாதராட
 யானாடவினையோட வெனைநாடியிதுவேளை
 யிசைவிருதொ டாடிவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே

கடலென்ற புவிமீதி லலையென்ற வுருக்கொண்டு
 கனவென்ற வாழ்வைநம்பிக்
 காற்றென்ற மூவாசை யாற்றொண்ச் சுழலிலே
 கட்டுண்டு நித்தநித்தம்
 உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற விரைதேடி
 யோயாம விரவுபுகலும்
 உண்டுண்டு றங்குவதைக் கண்டதேயல்லாம
 லொருபய னடைந்திலேனைத்
 தடமென்ற வடிகரையிற் பந்தபாசங்களெனுந்
 தாபரம் பின்னடிட்டுத்
 தாயென்றுசேயென்றுநீயென்று நானென்று
 தமிழேனை யிவ்வண்ணமாய்
 இடைநின்று தடை செய்ய வேனென்றுகேளா
 திருப்பதுவு மழகாகுமோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே

வம்புகுனியமல்ல வைப்பல்ல மாரணம்
பகர்வசிய தம்பனமலப்
பாதாளவஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேச
பண்பல்ல ஜாலமல்ல
அம்புகுண்டுகள்விலக மொழியுமந்திரமல்ல
வாகாய குளிகையல்ல
அன்போடு செய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல
வரியமோ கனமுமல்லக்
கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி
கொங்கணர் புலிப்பாணியுங்
கோரக்கர் தனவந்தரி போகமுனி யிரரெல்லாங்
கூறும் வைத்தியமல்ல
எம்பரம வுன்னடியை நீங்காது நிலைநிற்கு
மிச்சையை யெனக்கருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
எனையின்ற நடராஜனே

நொந்துவந்தேனென்று பலதர முரைக்கவும்
நுழையாத தென்னமதியோ
நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப் பெற்றுமதை
நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப் பிடிக்கவுந்த
தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுகன றுமுகவ னிருபிள்ளை யில்லையோ
சந்ததியி லாதநீயோ
விந்தைதரு சாலங்க ளுன்னிட மிருக்குதே
வேதமுஞ் சாஸ்திரமு முன்னையே புகழுதே
வேடிக்கையி துவல்லவோ
இந்தவுல கீரேழு மேனளித் தாய்சொல்லு
இனியுன்னை விடுவதில்லை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
எனையின்ற நடராஜனே

வழிகண்டு நின்னடிகள் துதியாத போதிலும்
 வாஞ்சை யில்லாதபோதும்
 வாலாயய மாய்க்கோயில் சுற்றாத போதிலும்
 வஞ்சமே செய்தபோதும்
 மொழியெதுகை மோனையில் லாமலே பாடினும்
 மூர்க்கனேன் மூடனேனும்
 மோசமே செய்யினுந் தேசமேகவரினும்
 முழுக்காமியே யாயினும்
 பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தை யர்க்கலோ
 பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ
 பாரறிய மனைகொளப் பாதியுடலீந்தநீ
 பாலனைக் காக்கொணாதோ
 எழில்பெருகு மண்டலங்களிசைவா யமைத்தநீ
 என்குறைகள் தீர்த்தலரிதோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே

அன்னை தந்தையர்களைனையீன்றதழ் கழுவெனோ
 வறிவற்றதற் கழுவெனோ
 அல்லாமல் நான்முகன் றன்னைநொந்த தழுவெனோ
 வாசைமூன்றுக் கழுவெனோ
 முன்பிறப்பென்ன வினைசெய்ததென்றழுவெனோ
 மூடருறவுக் கழுவெனோ
 முன்னிலென் வினைவந்து மூளுமென் றழுவெனோ
 முத்தியை நினைந்தழுவெனோ
 தன்னைநொந்த தழுவெனோ வுன்னைநொந்த தழுவெனோ
 தரித்திரி திசைக்கழுவெனோ
 தாரணியி லுன்றனருள் பெற்றபெரியோர்களைத்
 தழுவாததற் கழுவெனோ
 இன்னுமெப் பிறவிவருமென் றழுவெனோவவைக்
 ளெல்லா முரைக்கவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே

காயாமரங்களிற் பூ பிஞ் சறுத்தெனோ
 கன்னியர்கள் பழிகொண்டெனோ
 கடனென்று பொருள்பறித்தேவயிறெரித்தெனோ
 கடுவழியில் முள்ளிட்டனோ
 தாயா ருடற்குள் வரவென்னவினைசெய்தெனோ
 தந்தபொருளினை யென்றுநான்
 தானென்ற கொவமொடு கொலைகளவு செய்தெனே
 தபசிகளை யேசினேனோ
 வாயார நின்ற பலபொய் சொன்னெனே வித்து
 வாமிசரைவசை சொன்னெனோ
 வந்தவரை மரியாதை செய்யா தடித்தெனோ
 வழக்கிலோரஞ் சொன்னெனோ
 ஈயாதலோபியே யானாலுமென் பிழைகள்
 எல்லாம் பொறுத்தருளுவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எணையீன்ற நடராஜனே

தாயாரிருந்தொன்ன தந்தையுமிருந்தென்ன
 தன்பிறவி யுறவுகோடி
 தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன
 தாரணியை யாண்டுமென்ன
 சேயர்களிருந்தென்னை குருவாய்த் திரிந்தென்ன
 சீடர்க ளிருந்துமென்ன
 சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
 செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
 ஓயாத மூழ்கினும் பயனென்ன எமனோலை
 ஒன்றினைத் தான்றடுக்கி
 வுதவுமோ விவையெலாஞ் சிந்தையுற வென்றுநா
 னுன்னிருபாதம் பிடித்தேன்
 ஈயாதிருக்கத் தியாகராஜப் பெயரு
 மிசையுமோ வேன்புனைந்தாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எணையீன்ற நடராஜனே

இன்னமுஞ் சொல்லவேர் வுன்மனங் கல்லோ
 விரும்போ பெரும்பாரையோ
 இருசெவியு மந்தமோ கருமபல வந்தமோ
 ஏழைபங்கின னல்லவோ
 என்னன்னை மோகமோ யாரிட்டசாபமோ
 ஈதுனக் கழுகுதானோ
 இருபிள்ளை தாபமோ யார்பீது கோபமோ
 இனியுமுன்றனை விடுவெனோ
 உன்னிவிட் டெசென் ராலுமுய்திடுவெனோ
 உணையடுத்துங் கெடுவேனோ
 ஓயாபிதென்குற்ற முன்குற்றமொன்றுமலை
 யுற்றுப்பார் பெற்றவையா
 என்னையாள் பவனும்நீ யடிமைநா னாதலா
 லினியரு ளளிக்கநினைவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்
 குருச் சந்திரன் சூரியனிவரை
 சற்றெனக் குள்ளாக்கிராசிபன்னி ரெண்டையும்
 சமமாய் நிறுத்தியுடனே
 பனியொத்த நகூத்திரங்களிரு பத்தேழும்
 பக்குவப்படுத்தி பின்னால்
 பகர்கின்ற காரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டி
 பலரையும் அதட்டியென்முன்
 கனிபோல வேபேசி கெடுநினை நினைக்கின்ற
 கசடர்களை யுங்கசக்கி
 கர்த்தனின் தொண்டர்க்கு தொண்டரின்
 தொண்டர்கள் தொழும்பனாக்கி
 இனியவள மருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனை
 யாள்வதினி யுன்கடன்காண்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

விநாயகர் வணக்கம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவரணம் சதுர்புஜம்
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத்
ஸர்வ லிக்னோப சாந்தயே

மூலிகவாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமரகர்ண விலம்பிக ஸூத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்னவிநாயக பாதநமஸ்தே.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூச்சொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீளனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா.

திருவாக்கும்: செய்கருமம் கைகூட்டும்: செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்;
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

அனுமன் வணக்கம்

புத்திர்பலம் யசோதைர்யம்
 நிர்ப்பயத்வ மரோகதா
 அஜாட்யம் வாக்படுத்வம் ச
 ஹனுமத் ஸ்மரணாத் பவேத்
 ஆஞ்சநேயாய வித்மஹே
 ராமதூதாய தீமஹி
 தந்நோ மாருதி ப்ரசோதயாத்:

- மாருதி ஸ்தோத்திரம்

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்
 அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
 அஞ்சிலே ஒன்ற ஆறாக
 ஆரியற் காக ஏகி
 அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற
 அணங்கைக்கண் டயலார் ஊரில்
 அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான்
 அவனெம்மை அளித்துக் காப்பான் - கம்பர்

கோதண்ட தீா குருராம நாமத்தைத்
 தீதண்டாவா றடியேன் செப்புதற்கு - கோதண்டா
 மாருதியே! அஞ்சனையாள் மைந்தனே! நற்கருணை
 வாருதியே! நீ துணையே வா

- ஆனந்தராமத்யானம்

வாழ்த்து

வாழி நகரத்தார் வள்ளன்மை மிக்கோர்கள்
 ஊழிபலவும் உயர்ந்திருக்க - ஆழிசூழ்
 இத்தலத்தில் கோயில் இயற்றினோர் வாழ்கவே
 எத்தலமும் போற்ற இனிது

-திருமுருக.கிருபானந்த வாரியார்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
 பல்கோடி நூறாயிரம்
 மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா உன்
 சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு

-பெரியாழ்வார்

வான்முகில்வழாது பெய்க!
 மலிவளம் சுரக்க! மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க!
 குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க!
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க!
 நற்றவம் வேள்வி மல்க!
 மேன்மை கொள் சைவ நீதி
 விளங்குக உலகம் எல்லாம்.

வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
 மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
 சைவ நன்னெறி தான் தழைத்து ஓங்குக
 தெய்வவெண் திருநீறு சிறக்கவே

ஆறிருதடந்தோள் வாழ்க, ஆறுமுகம் வாழ்க, வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க, குக்குடம் வாழ்க, செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்சை வாழ்க, யானைதன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க, வாழ்கசீர் அடியார்எல்லாம்.

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

ஸ்ரீ ராம ஜய ராம ஜய ஜய ராம்

என்று ஒவ்வொரு நாளும் 21 முறை சொன்னால் நினைத்தது நடக்கும்.

ஸ்ரீ மாருதி க்ருபை உண்டாக

ஸர்வ கல்யாண தாதாரம்
ஸர்வ வாயுக்கந வாரகம்
அபார கருணா மூர்த்திம்
ஆஞ்சநேயம் நமாம் யஹம்
துஷ்ட கிரஹங்கள் விலக
அஞ்ஜனா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
குமாரம் ப்ரும்ஹசாரிணம்
துஷ்ட க்ரஹ வினாசாய
ஹனுமந்த முபாஸ்மஹே

சர்வ மங்களம் பொங்க

சதுர்நவதி மந்த்ரஜ்ஞ:
பௌஸ்த்ய பலதர்ப்பஹா
ஸர்வலக்ஷ்மீப்ரத:
ஸ்ரீமாநங்கத ப்ரிய ஈஸ்வர:

காரியங்களில் வெற்றி பெற

ஸ்ரீ ராமதூத மஹாதீர
ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவ
அஞ்ஜனா கர்ப்ப ஸம்பூத
வாயுபுத்ர நமோஸ்துதே

காரிய சித்தி உண்டாக

அஸாத்ய ஸாதக ஸ்வாமிந்!
அஸாத்யம் தவ கிம் வத
ராமதுஸத க்ருபாஸிந்தோ!
மத்கார்யம் ஸாதய ப்ரபோ

ஸ்ரீராம தூதாய, ஆஞ்சநேயாய, வாயுபுத்ராய,
மஹாபலாய, ஸீதாதுக்க நிவாரகாய, லங்கா
விதாஹகாய, மஹாபல ப்ரசண்டாய, பல்குனஸகாய,
ஸகல ப்ரம்மாண்ட பாலகாய, ஸப்த ஸமுத்ர
நிராலங்கிதாய, பிங்கள நயநாய, அமித விக்ரமாய,
ஸஞ்ஜீவிநீ ஸமாநயன ஸமர்த்தாய, அங்கத
லக்ஷ்மண கபிஸைநய ப்ராண நிர்வாஹகாய,
தசகண்ட வித்வம்ஸநாய, ராமேஷ்டாய, ஸீதாஸஹித
ராம சந்த்ர ப்ரஸாதகாய ஹநாமதே நம:

சிவபெருமான் வணக்கம்

உலகெ லாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாய்.

பித்தா பிறைகுடி பெருமானே அருளாளா
எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
நல்லூர் அருட்டுறையுள்
அத்தர் உனக்காளாய் இனி அல்லேன் எனலாமே

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்
வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்
பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே.

பாலினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியே னுடைய

ஊனினை யுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
 யுலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
 பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
 பிள்ளையைப் பெறுந் தாய்மறந்தாலும்
 உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந் தாலும்
 உயிரை மேவிய உடல்மறந் தாலும்
 கற்ற நெஞ்சகங் கலைமறந் தாலும்
 கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
 நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா
 உன் அடி என்மனத்தே
 வழுவாது இருக்க வரம்தர
 வேண்டும் இவ்வையகத்தே
 தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்து
 அருள் செய் பாதிரிப்புலியூர்ச்
 செழுநீர்ப் புனல் கங்கை
 செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே.

அன்றே என்றன் ஆவியும்
 உடலும் உடைமை எல்லாமும்
 குன்றே அனையாய் என்னை ஆள்
 கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூறு எனக்குண்டோ
 எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
 நானோ இதற்கு நாயகமே.

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்கு காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏற
வரும் அரன்றான் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என் கதைக்கு நீ என்றும் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குள் செய்கருமங் கைகூட்டுள் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம் கை

ஓற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைக்கலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிழின்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதில் எப்பொழுதும்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமீவை
நாலும் கலந்து உனக்கு நான்தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழிழன்றும் தா.

சப்பாணி

எள்ளு பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும், வாழைப்பழமும், பலாப்பழமும்
வெள்ளைப்பாலும், மோதகமும் விரும்பிப்படைந்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே கொட்டி அருள்க சப்பாணி.

சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடைகொண்ட வையத் தூலாவி,
அண்டத்து அமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே:
எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்,
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
முத்தின் குடைஉடை யாளே முவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரீ ஓடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் கியல்கிசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுவதும் எனக்கருள் செய்துஎன்
சீத்தந் தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறந் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பினேன்
அன்னதிற் பிறவில் அரீல்தபத் திரட்டித்
தொன்னிறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்குஓர்
கிந்துதவழ் சோலை கிராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுள்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பு அரசு ஈன்ற
மதர்வீழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சீற்றிடை உமையாள் சீவன்அடி வணங்கிப்
பரணே சீவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரணே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்தஅந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில் லைஎன்று மறுத்துஅரன் உரைப்ப
எப்பரீச ஆயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்குஅருள் செய்கென
எமைஆ னுடைய உமையாள் மொழிய
கிமையா முக்கண் கிறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை என்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறனை மொழிய
மாதுமை அவளுள் மனந்தளர்வு உற்றுப்
பொன்றிடும் மானிட புன்பிறப்பு எய்துதல்
நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
கறைமீடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பிறைநுதல் அவட்குந் பிள்ளை யாகச்
சென்றுஅவண் வளர்ந்து சீலபகல் கழித்தால்
மன்றல் செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்ற
விடைகொடுத்து அருள விலங்கல்மா மகளும்
பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாஆகிக்
தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
பாவையுங் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்

யாவையும் பயின்ற கியல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கான்அமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்புதிறப்பு இல்லாப் பெரியோற்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையோன் யான்என
 மற்றவன் தன்னைஉன் மணமக னாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து அவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யான்எனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரிஅங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகில்
 தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன்அரந்தவம் அறிவோம் யாம்என
 கிருவரும் அறியா கிமையவர் பெருமான்
 மான்கிடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையோடு தண்டுநற் குண்டுகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்க கரையிற
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டிக்
 தண்நறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்கிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவம்இங்கு கியற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூட என்று உரைத்தலும்
 நன்று எனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்முடி தரித்துக்
 காட்டினில் கடலையில் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எலும்பும் பல்தலை மாலையுள்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சைகொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீர் செய்தவம் நகைதரும் நுமக்கினப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்குஅவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனம்மிகத் தேற்றிச்

சீங்குர வான்நுதற் சேடியர் சீலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர் தாளிணை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்து ஒரு மறையோன்
 பாவைதன் செய்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடுஅலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத்து அணிமனை கொணர்களென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீ எழுந்த அருள்என
 மைமலர்க் குழவீ வந்துஎனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவன்என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்ற முனியை நடாத்திக் கொணர்களென
 சீவனை கிகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்
 அவனையான் சென்று இங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சீற்றிடை மடந்தையுள் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்
 பொற்புஅமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மாளிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லைஎன்று இசைப்ப
 மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 கிணைஅடி தொழுதல் கிளையோர்க்கு கியல்பினத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சீந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய்ச்சொல் மறுத்தல் பாவம் என்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன் எதிர்சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய வீருத்தன்என்று எண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாய்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுகை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அழகு செய்வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தோடு சாதிக்காயும்

கற்பூரத் தொடு கவீன்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஓள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்
 சீவன் எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேன்அமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைக் சடையுங் கரமொர நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடு அங்கு அவன் அடி வீழ்ந்து இறைஞ் சினனை
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் வீஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்க்கிம் புருடர் அலகை
 சீத்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினென் கணத்தில் உள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றல்அங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல்வந்து இலங்கு மன்னில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பக்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்வீதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னுலுங் கமுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சுஅணி மீட்டற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருகரர் மகளிர் மலைகள் தன்னைத்

திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
எம்பிரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
உம்மர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
கடல்என விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்துஉட னீருத்திப்
பறைஒலி யோடு பளிவளை ஆர்ப்ப
வகுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியோ
சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் கியற்றத்
தறுகலன் ஒளிபொன் தாலி யூட்டிச்
சிறுமதி நுதலியைச் சீவன்கைப் பிடித்த பின்
அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
பரிவுடன் மளமளப் பாயலில் வைகிப்
போது அணி கருங்குழற் பூவைதன் உடனே
ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சை ஆம் பதிபுக
ஏரார் வழியின் எண் திசை தன்னைப்
பாரா தேவா பனிமொழி நீஎன
வருங்கருங் குமுலான் மற்றும் உண்டோ எனத்
திருந்து இழை மடந்தை திரம்பினள் பார்க்கக்
களிறும் பிடியும் கலந்து விளையாடல் கண்டு
ஒளிர்மணி யூணாள் உரவோன் உடனே
கில்வகை யாய்வினை யாடுவோம் ஈங்கென
அவ்வகை அரணும் அதற்கு உடன் பட்டு
மதகரி உர்த்தோன் மதகரி யாக
மதர்வழி உமைபிடி வடிவம் தாகிக்
கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
அந்தணர் சிறக்க ஆனினம் பெருகச்
செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோடு
ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் கிரண்டும்
பவளத்து ஒளிசேர் பைந்தூர் வாயுந்
தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு கிரண்டும்
கோடிசூ ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலாள்

கற்றைச் சடையுங் கனநீள் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்துஅவ தரித்தலும்
 பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய நூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிகு மகிழ்ந்துஉடன் நோக்கி
 வீண்ணு னோர்களும் வீரந்தநான் முகனும்
 மண்ணு னோர்களும் வந்து உனை வணங்க
 ஆங்குஅவர் தங்கட்கு அருள்சுரந்து அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி அருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புருந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்து இனிது இருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானுட ராலும்
 கான் அமர் கொடிய கடுவிலங் காலும்
 கருவிக ளாலும் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலும் உயிர்அழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையீ னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத்து அடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த காயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை இருக்கண் படுத்திக்
 கொடுந்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி
 அடுந்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத்து அவுணனோடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சீந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று வீடைகொடுத்து அருள
 ஆங்கு அவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்

பாங்குறும் அவன்படை பற்று அறக் கொன்றபின்
தேர்மிசை ஏறிச் சீனங்கொடு செருவீற்
கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
ஒற்றை வெண் மருப்பை ஒடித்துஅவன் உதிர்த்தீற்
குற்றிட எறிந்தான் குருதீசோர்ந் திடவே
சோர்ந்து அவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
வாய்ந்தழி டிகதபயட வந்து அவன் பொரவே
வந்த முடிகத்தை வானம் ஆக்கீ
எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவீற்
செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தீனிலே
வெல்லவைக் கதீர்வேல் விழ்படைத்து அருளும்
வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே
ஓகையோடு எழுந்தஅங்கு உயர்படை சூழ
வாகையும் புனைந்து வரும்பழி தன்னிற்
கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்
திருச்செங்கோட்டிற் சீவனைஅர்ச் சீத்துக்
கணபதீச் சரம்எனங் காரண நாமம்
பண்பதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கிச்
சங்கரன் பார்பதி தனிமனம் மகிழ
இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதீர்முடி சூட்டி
கிணங்கி பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
தேவர்கள் முனிவர் சீத்தர்கந் தருவார்
யாவரும் வந்துகிவண் ஏல்செய்திடுநாள்
அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணீத் திங்களின்
மதிவளர் பக்கம் வந்தீடு சதுர்த்தியில்
விநாயகர்க்கு உரிய வீரதம் என்று எண்ணீ
மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
கிப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்
ஓப்பரும் வீரதத்து உறும்ஒரு சதுர்த்தியில்
தோற்றுநற் பூசை நூடங்காது ஆற்றிப்
போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
தீருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
அனைவரும் கைதொழுது அடிகிணை போற்ற
வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமும்

தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுந்
கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுந்
கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
என்னைக் கண்டு இங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் இத்தினத்திற்
பழியொடு பாவமும் பலபல வீதனமும்
அழிவுமெய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
வீண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்க
கண்ணருள் கூருங் கடவுள் இத் தினத்திற்
கோரவெஞ் சீனமிகக் கொண்டனன் அந்நான்
மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்
இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
வைப்புடன் தோற்ற வகைகினிச் சொல்வாம்
குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்
தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
எண்ணிய விரதம் இடையூறு இன்றிப்
பண்ணிய பொழுதே பல்பு உண்டாகவுஞ்
செருவீனில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
பாட்டுஅளி துதையும் பசந்துழாய் மார்பனுங்
கேட்டருள் வீரனைக் கிளத்துதல் உற்றான்
அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாய முர்த்தி
ஓடவைத் தீடும்பொன் ஒத்துஒளி வீளங்குங்
கோடி சூரியற்போற் குலவிய மேனியன்
கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருந்தோன்
தடவரை போலுஞ் சதுர்புயம் உடையோன்
சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
உறுமதிக் குழவீபோல் ஒரு மருப்பு உடையோன்
ஒரு கையில் தந்தமும் ஒரு கையிற் பாசமும்
ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்
உத்தம மாலையோன் உறுநினை வின்படி
சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்

என்றுகிமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
நன்றி கருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
புரவலர் காணப் புறப்படும் போதும்
செருவீனில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
உத்தியோ கங்கள் உன்றிடும் போதும்
ஆங்குஅவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
தீங்குஉறாது எல்லாள் செயம் உண்டாகும்
கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
விரதம்ஒன் றுஉளதுஅதை விரும்பினோற் றவர்க்குச
சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
புந்தியில் நனைந்த பொருள்கை கூடும்
மேலவர் தம்மையும் வென்றிட லாம்எனத்
தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
விரித்து எமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்ற கிரப்ப
வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துஉரை செய்வான்
தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
பூர்வ பக்கம் புணர்திடு சதுர்த்தியின்
முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கிப்
பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
ஆகஇலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
பூசைசெய் திடும்இடம் புனிதமது ஆக்கி
வாசமென் மலரின் மங்சரி தூக்கிக்
கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
விந்தைசேர் சீத்தி விநாயகன் உருவைச்
சீந்தையின் நனைந்து தியானம் பண்ணி
ஆவா கனம்முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
ஐந்துஅமர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
கந்தஞ் சாத்திக் கணைசமந் திரத்தால்

ஈசர புத்திரன் என்னும்மந் திரத்தால்
மாசுகல் கிரண்டு வத்திரன் சாத்திப்
பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
தீருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுக்குப்
பச்சறுகு உடன்கிரு பத்தொரு விதமாப்
பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
குமார குரவன் பாசுசிங் குசுகரன்
ஏக தந்தன் ஈசரன் புத்திரன்
ஆகு வாகனன் அருள்தரு வீநாயகன்
சர்வகா ரியமுந் தந்துஅருள் புரீவோன்
ஏரம்ப முர்த்தி என்னும்நா மங்களால்
ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
தீதகல் மாங்கனி நீங்கத லிப்பழம்
வருக்கை கபீத்த மாதுளாங் கனியோடு
தரீத்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுடி புடைக்காய்
பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
விரும்புள சுவைப்பொருள் மிகவும்முன் வைத்து
உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்கும்மந் திரத்தால்
நிருத்தன் மகற்கு நீவேதனங் கொடுத்து
நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்
மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
உண்அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்
சந்தனம் முத்துத் தானந் தக்கினை
அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
திருத்தகு வீநாயகத் திருவுரு வத்தைத்
தரீத்தவத் திரத்துடன் தானமாகக் கொடுத்து
நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்
கீம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
தீண்ணிய செருவீற் செயம்மிகப் பெறுவர்
அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
புரம்ஒரு முன்றும் பொடிபட எரித்தான்
உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
வீருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
அகல்கை இவன் தான் அர்ச்சனை பண்ணிப்

பகர்தருங் கணவனைப் பர்வுடன் அடைந்தாள்
 தண்ஆர் மதிமுகந் தாள்தம் யந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்தீவன் இவனை
 மகிதலந் தன்னில் மலர்க்கொடுஅர்ச் சித்து
 வரந்தீ தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்த இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமீர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சீசுபா லன்றான்
 கொண்டுபோம் அளவீற் குஞ்சுர முகவலை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடுஅர்ச் சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு
 யாமும் அங்கு அவளை இன்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனைஅர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகன்று எறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமகனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலன் இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ண நாறாதிப் ஆகிச்
 சிந்தையில் நினைத்தவை செகத்தினீற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்த அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்குகிது நிற்க இவ்விர தத்துகியல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருஞ் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சமனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கொடுக்கும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்

ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீரீரங்கு எமக்குஎன நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரீஹை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுள் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏற்கும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீர்என்
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழத் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்குஉடன் கூடிப்
 பாவகன்தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊர் அரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள்என்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயம்உனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆகலிற்
 குற்றம் அடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானும்அச் சபையில் தரியாது ஏகி
 எமைஆ ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துஇனிது இருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா ணுகலுந்
 தெள்ளிதீற் பரமனுங் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீள்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள வாயுவும் பொறுக்கஒண் ணாமல்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையும் தாங்க ஒண்ணாமற்
 பொருந்தீரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ றிரண்டுங் கரம்ஈ ராறும்

தூண்எனத் திரண்ட தோள் ஈரானும்
மாண்அயில் ஆதி வான்படை யுந்கொண்டு
ஆறுமுகக் கடவுள்அங்கு அவதாரித் திடலும்
மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
அறுமீன் களைப்பால் அளித்தீர் என்று அனுப்ப
ஆங்கவர் முலைஉண்டு அறுமுகன் தானும்
ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றீடு நாளில்
விமலனும் உமையும் விடையு கைத்து ஆறு
தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து
முருகுஅலர் சூழல்உமை முலைப்பால் ஊட்ட
கிருவரும் இன்பால் எடுத்துஎடுத்து அணைத்துத்
தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
திசைஎலாள் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்
பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
ஓதூறும் அவுணரை ஓறுத்தீடுஎன்று அனுப்ப
கிருளைப் பருகும் கிரவியைப் போலத்
தகுவரென்று அவரைச் சமரீடை முருக்கிக்
குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுள் சூரன்
மருமமுந் துளைபட வடிவேல் வீடுத்தே
யாவரும் வியப்பறு இந்தீரன் மகளாந்
தேவகுள் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்தீட்டு
அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
குமர வேளங் குவலயம் விளங்க
அமரா வதியில் அமர்ந்து தினதே இருந்தான்
சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
மாதொரு பாகனை வந்துஅடி வணங்கி
மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்
அருள்செய வேண்டுமீந் அம்பிகா பதியென
இமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானும்
குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
காவல் கொண்டு எம்வீனை கட்டறுத்து அருளுள்
சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
திருந்தியை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி

வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
வென்றதும் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
புற்றுஅரவு அணிந்த புனிதனைக் காணாங்கு
உற்றனன் திருமால் உழுவீனை வலியாற்
சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
மமிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
இன்பவாய் இகழ்உமை யான்வென் றேன்என
எம்பெரு மானும் யான்வெல் றேன்என
ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசீ
கிருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்
காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றும்
தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன்அங்கு உரைப்பக்
கன்றிய மனத்தொழு கவுரிஅங்கு உருத்து
நோக்கிநீ இருந்தும் நுவுன்றிலை உண்மை
வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றால்
மைக்கரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையீ னாலே
கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசீ கனற்ற
நீலமீசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று
வடதரு நிழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
முளரிகள் பூத்த முகில்நிறத்து உருப்போய்த்
துளவுஅணி மருமனுந் துணைவீழி கிழந்தே
ஆண்டுஅரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை
நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல்வீற்று இருக்குங்
கிளர்சீனை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்
திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்

கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
அம்புவி யோருக்கு அறிவிப்போம்என
உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
கரீழுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிறை வாங்கி
இருபத் தோர்கிறை இன்புறக் கட்டி
ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
முன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்தமந் திரமும்
தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
இருபது நாளும் கிப்படி நோற்று
மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த
அற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுள்
சேரும்அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
சீர்பெற மெழுக்கித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
கொலைபுரீ வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
மலைமுகுகள் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
பொற்கலை நல்நூற் பூந்துகில் சாத்திச்
சொற்பெறு சந்தனன் சுகந்தம் பூசீச்
செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
கருமுகை புன்னை கடிமழ் பாதிரீ
மருவிரீ ஞாழல் மகிழ்கிரு வாட்சி
தாமரை முல்லை தளைஅவிழ் கொன்றை
பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
முத்தளக் கூவிளம் முதலிய சாத்திக்
கூபநீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே

அப்பம் மோதகம் அவல்எள் னுருண்டை
முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொளிக் கரும்பு
சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணீ
நோற்பது கண்டு நோலாகு கிருந்த
பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
யாப்புறு கொங்கையீர் யானும் நோற் பேனென
ஆங்குஅவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
பாங்கொடுகிவ் விரதம் பரிந்துநோற் பீத்தார்
அண்டர்நா யகனாம் ஐங்கரன் அருளால்
விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே
உஞ்ஞையா நகர்புகுந்து உமையொடு வீமலன்
கஞ்சநாள் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
பங்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சீன்
வெஞ்சினம் மிகுந்த வீமலனை நோக்கி
யான்கிடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏனென
மாகெனடுங் கண்ணீ மணிக்கதவு அடைப்ப
கிறையவன் அதற்குக் காரணம் ஏதென
மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
பீறையருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளைஅன்று எனக்குத்
தந்துஅருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
சீந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
பூங்கொடி அடை பொன்தாழ் நீங்கச்
சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணீ
கிக்கதை சொல்ல அக்கணீ சடையனும்
மிக்கநல் விரதம் வீருப்புடன் நோற்றபின்
மாகுமை அடைந்த வன்தாழ் நீக்கி
நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
நானோ வந்து நகையா னகுஎனத்
தேன்றேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
நன்மதி நுகலாய் நானிலந் தன்னில்
உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
சீந்தை மகிழ்ந்து சீர்த்தேன் யானென
அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
பொருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்
வரும்படி யானும் வருத்திநோற் பேனென

கிறையவன் கதைசொல் ஏந்திழை நோற்றபின்
குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
தாதுமை வண்டுஉழுந் தாமத் தாமனை
மாதுமை யானை வந்துகண் டனனே
கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
தண்நறுங் குழல்உமை சாபம்கிட் டதுவும்
அக்குநீறு அணியும் அரன்முதல் அளித்த
விக்கின வீநாயக வீரதம்நோற்று அதன்பின்
சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
விட்ப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
கவரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
தேசம் போகிய செவ்வெள் வந்ததும்
வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
நாரத முனிவன் நவீன்றிடக் கேட்டே
கிந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
மன்னவன் வச்சீர மாலீமுன் நோற்றுக்
காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
மாயீரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
தடமுலைத் தீலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
பரிவொடுகிவ் வீரதம் பரகந் தன்னில்
விரைகழல் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிருநாள்
மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
கிறிறிடும் இடையாள் கிலக்கண சுந்தரி
மெத்தஅன் புடன்கிவ் வீரதம்நொற் பேனென
அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
சீத்தம் மகிழ்ந்து சீலநாள் நோற்றபின்
உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
கட்டிய கிழையைக் காரிகை அவிழ்ந்து
வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
ஆங்குஅது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
பாங்குற ஓங்கிப் படர்வத கண்டு

வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை கிருந்த
பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்பொடி ஒருத்தி
அவ்வியம் கில்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
இழையது கிட்ப்பக் கண்டுஅவள் எடுத்துக்
குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதையைக் கட்டி
அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
செப்பமுடனே திருந்திழை நொற்றிடக்
கரிமுகத்து அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பண்டையில் இரட்டி பதம்அவட்கு அருளக்
கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
விக்கிரமா தித்தன் விழிகுயில் கொள்ள
உக்கிர மானஉடை மணி கட்டித்
தண்டையுள் சிலம்பந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்
கனவினில் வந்து காரண மாக
கிலக்கண சுந்தரீ கிம்மனை கிருக்கிற்
கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
கண்ணறக் கண்ட கனவின் காரணம்
அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
ஆனை குதிரை அவைபல மடிவற
மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
கிமைப்பொழுது இவள்கிங்கு கிருக்கலா காதுஎன
அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
உழவர்தம் மனையில் உற்றுஅவள் இருப்ப
வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
தூசுதூய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகந்

தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே நாகத்
தூசரும் அவளைத் தூரஞ் செய்ய
மாலைக் காரன் வளையனை புகலும்
மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
ஞாலம் எல்லாம் நடுங்கவந்து உத்தித்தாய்
சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
வெம்மனம் மிகவும் மேவீ முனிவுறா
அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று
கிவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
எல்லார்க்கும் முத்தாள் கிலக்கண சுந்தரி
சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
நீர்து கொண்டு நிலம்மெழு கிடுகெனச்
சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
மான்நேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு
மண்ணிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புகலப்
புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின்று ஆட
மெத்தஉள் நடுங்கி வீழ்ந்துஅவள் கிடப்பக்
கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
புத்தகம் எழுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் கிதுவென
உத்தமீ அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி

நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றீடுகெனக்
கரத்து முழுஇழைக் காப்புக் கட்டி
அப்பழம் அவலும் மாம்பழ பண்டமுஞ்
செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
அவ்வை கதைசொல் மகாவிர தத்தை
வித்தக மாக விளங்குகிழை நோற்றுக்
கற்பக நம்பி கருணைபெற்றதன் பின்
சக்கர வாள சைனியத் தோடு
வீக்கிரமா தீத்தன் வேட்டையிற் சென்று
தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அணுக
எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
இலக்கண சுந்தரீ என்பவள் தன்னை
அப்பழம் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
உண்நீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
பண்ணேர் மொழியாள் பார்த்திபற்கு உதவ
ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
அப்பசி தீர அருந்திய பின்னர்
ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
மவ்வல்லம் குழலாள் மெளனமாய் நிற்ப
அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
கணபதி நோன்பின் காரணங் காண்கிது
குணமடை இவள்உன் குலமனை யாட்டி
இலக்கண சுந்தரீ என்று அவ்வை கூற
மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
திங்கள்நேர் வெள்ளிச் சீவிகையில் ஏற்றிக்
கொண்டுஊர் புகுந்தான் கொற்ற வெந்தனும்
ஒண்தொடி யாரில் உயர்பதம் உதவினன்
சீந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
சுந்தரீ யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளக்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும்அரன்தான் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவர் உணைத்தொழுவேன்
என் கதைக்கு நீஎன்றுங் காப்பு.

நாற்பயன்

பொன்னுமீகும் கல்வீமீகும் புத்திரோடு எப்பொருளும்
மன்னும் நவமணியும் வந்துஅணுகும் - உன்னீ
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பணைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
கற்றவரும் நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளீ எருதுஏறும் வீரசடையோன் பெற்றுஎடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நொலாகு அருகுகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராகு கேடு.

சூலிலார் நோற்கீற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாலமீகும் வெங்கலியார் தாம்நோற்கில் - மேலைப்
பிறப்புஎல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

திருச்சீற்றம்பலம்

அமுத மொழிகள்

- ❖ கல்வியின் வேர்கள் கசப்பானது,
ஆனால் அதன் கனிகள் இனிப்பானவை.
- ❖ பிறப்பு அன்னையால் சிறப்பு கல்வியால்.
- ❖ அறியாமையுடன் நூற்றாண்டுகள் ஒருவன் வாழ்வதை வீட,
அறிவுடன் ஒரு நாள் வாழ்வதே மேலானது.
- ❖ தன் காலில் நிற்க எது உதவுமோ அது கல்வி.
- ❖ வெளிச்சம் நிச்சயம் இருளைப் போக்கி வீடும்,
அதேபோல் உண்மை நிச்சயம் நன்மையே செய்யும்.
- ❖ பணிவு என்பது தாழ்வின் சின்னமல்ல,
உயர்ந்த ஒழுக்கத்தின் அறிகுறி.
- ❖ அறிவு உள்ளவனுக்கும் முயற்சி உள்ளவனுக்கும்
வறுமை தடையாகாது.
- ❖ உழைப்பு உடலைப் பலப்படுத்தும்,
துன்பங்கள் மனதைப் பலப்படுத்தும்.
- ❖ உற்சாகத்துடன் இருக்கத் தொடங்குவதுதான் --
நீ ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ ஆரம்பிப்பதற்கான முதல் அறிகுறி.
- ❖ மனிதனுக்கு மன அமைதியைத் தருவதுதான்
மதத்தின் அடிப்படை லட்சியம்.
- ❖ கண்டனச் சொல் எனையுமே சொல்ல வேண்டாம்.
உதடுகளை மூடிக்கொண்டு
உங்கள் இதயங்களைத் திறந்து வையுங்கள்.
- ❖ உன்நிலை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாவும்
அதைக் குறித்து நீ கவலைப்பட வேண்டாம்.
லட்சியத்தைப் பற்றிக் கொண்டு முன்னேறிய படியே இரு.
- ❖ அறிவுச் சுரங்கத்தை திறப்பதற்கான திறவுகோல்
மன ஒருமைப்பாடு ஆகும்.

பொன் மொழிகள்

துன்பத்தை விடத் துயரமானது அதைப்பற்றிய அச்சம்தான்.

- சாணக்கியன் -

தைரியமே நம்முடைய மிக நெருங்கிய நண்பன்

- ஷேக்ஸ்பியர் -

திட்டி வாழ்ந்தவரும் இல்லை, வாழ்ந்து கெட்டவரும் இல்லை.

- தாமஸ்புல்லர் -

நற்பண்புகளுக்கு எல்லா இடங்களிலும் வரவேற்புண்டு.

- தாமஸ் அல்வா எடிசன் -

நற்பண்புகளுக்கு எல்லா இடங்களிலும் வரவேற்புண்டு.

- தாமஸ் அல்வா எடிசன் -

நேரத்தை அறிந்தே வீணாக்குபவன்

வாழ்க்கையின் அருமையை உணராதவன்.

- டார்வின் -

எந்த வேலையையும் தன் விருப்பத்திற்கு ஏற்றதாக

மாற்றுபவன் எவனோ, அவனே அறிவாளி.

- விவேகானந்தர் -

பிறர் தவறுகளைக் கண்டு தன் தவறுகளைத்

திருத்திக் கொள்பவன் அறிவாளி.

- காந்திஜி -

அவமானப்படும்போது அமைதியாய் இரு.

- பகவத்கீதை -

வாழ்த்து

மறையோடு சைவம் வாழ்க மானிலம் செழித்து வாழ்க
கறைமிடற் றண்ணலார்தம் அடியவர் இனிதுவாழ்க
பொறையோடு வாய்மை போற்றிப் புவியினில் மாந்தரெல்லாம்
பிறைதவழ் சடையினாரி அருளினால் நீடு வாழ்க.

வளமுடன் வாழ்க - சிந்தனைத் துளிகள்

வணங்கத்தக்கவர்கள்	தாயும் தந்தையும்
வந்தால் போகாதது	புகழ் பழி
போனால் வாராதது	மானம் உயிர்
தானாக வருவது	இளமை முதுமை
நம்முடன் வருவது	பாவம் புண்ணியம்
அடக்க முடியாதது	பசி தாகம்
பிரிக்க முடியாதது	பந்தம் பாசம்
அழிவைத் தருவது	பொறாமை கோபம்
எல்லோருக்கும் சமமமானவை	பிறப்பும் இறப்பும்
வருவதும் போவதும்	இன்பம் துன்பம்
மிகமிக நல்ல நாள்	இன்று
மிகவும் வேண்டாதது	வெறுப்பு
மிகவும் கொடிய நோய்	பேராசை
மிகவும் சலபமானது	குற்றம் காணல்
கீழ்த்தரமான விஷயம்	பொறாமை
ஆபத்தை விளைவிப்பது	அதிக பேச்சு
செய்ய வேண்டியது	உதவி
உயர்வுக்கு வழி	உழைப்பு

நன்றி நவில்கின்றோம்

எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் வாழ்ந்து எங்கள் நல்வாழ்வுக்காக வழியமைத்து எம்மை எல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தி மீளாத்துயில் கொண்ட எமது குடும்பத் தலைவர் தீரு. பொன்னுச்சாமி கணேசபிள்ளை அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு உடன் ஓடி வந்து அனுதாபம் தெரிவத்து ஆறுதல் கூறியவர்களிற்கும் அன்னாரின் இறுதிச் சடங்கில் நேரில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும். பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்து பக்கபலமாக இருந்தவர்களுக்கும். தொலைபேசி மூலமாகவும் மின்னஞ்சல் மூலமாகவும் அனுதாபம் தெரிவித்த நண்பர்கள் உறவினர் களுக்கும், அன்போடு உதவிகள் அனைவருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

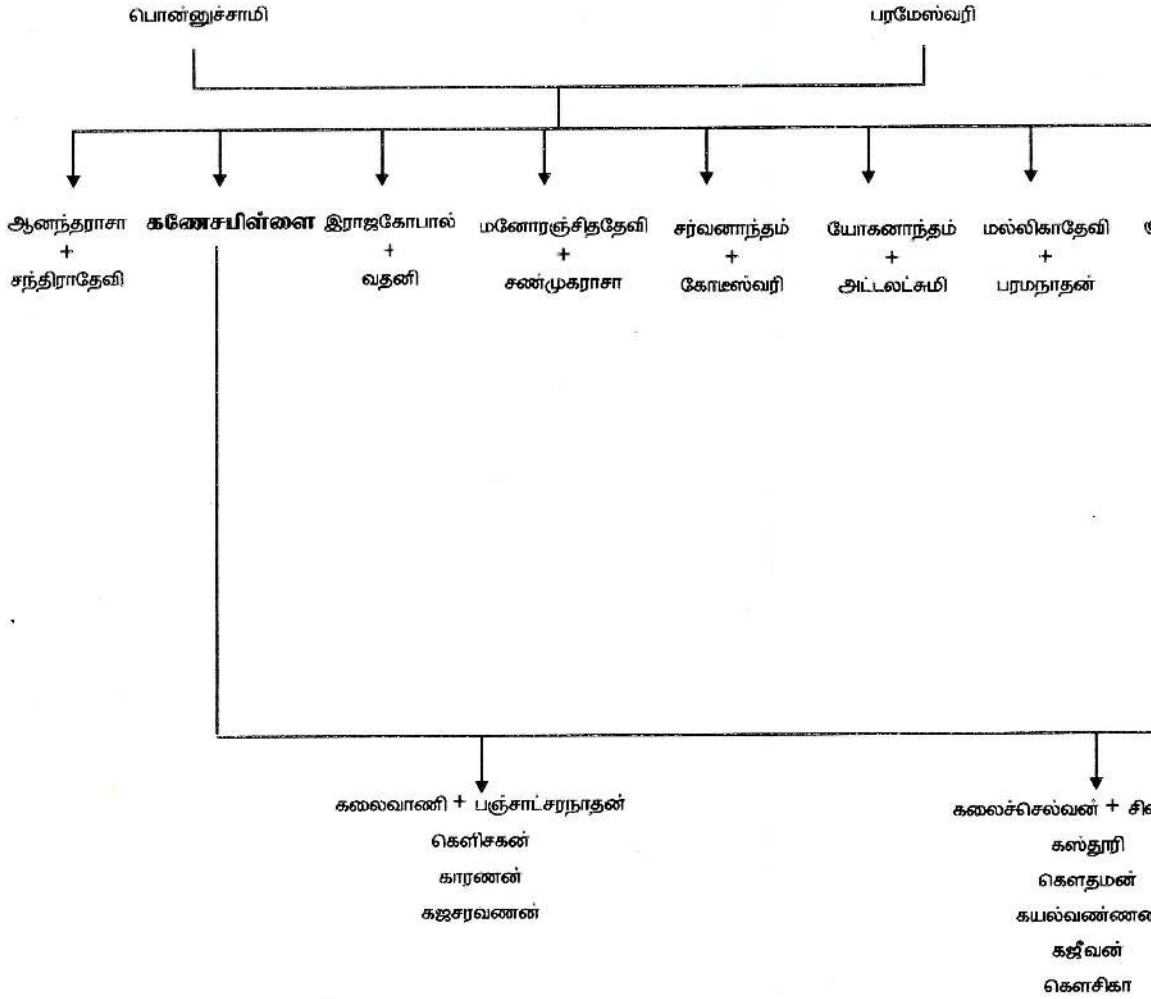
நன்றி

இங்ஙனம்

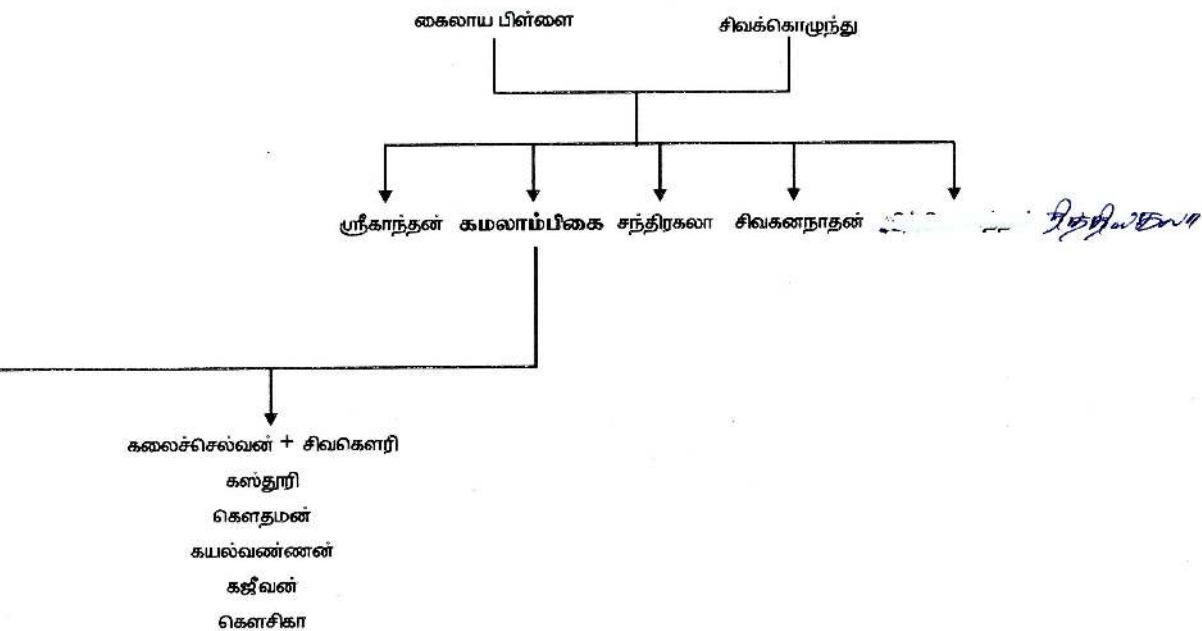
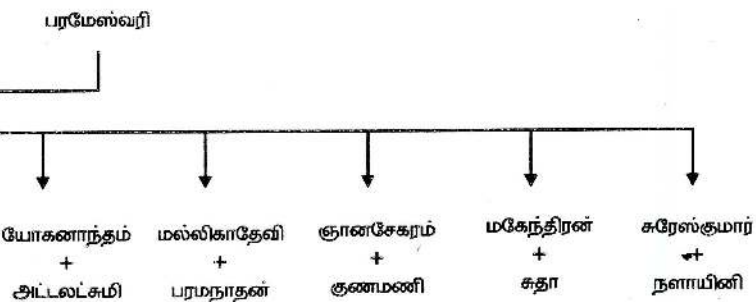
குடும்பத்தினர்.

வம்ச விருட்சம்

ச விருட்சம்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழகிராய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்,
அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.”

• பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் •

